

DR. RÓNAI MIHÁLY

1879–1945

Állatorvosdoktor, állat-egészségügyi főtanácsos, a húshigiénia szakértője, a lóvágóhíd alapítója, vezető állatorvosa, író, novellista, publicista.

Rónai Mihály 1879. november 18-án született Egerben. Elemi iskoláit Békésen, a középiskolát Gyulán végezte. Állatorvosi oklevelét 1901-ben szerezte meg. Irodalmi ambíciói miatt a budapesti közvágóhídon vállalt munkát. 1905-ben az ő vezetésével nyílt meg a lóvágóhíd, amit nyugállományba vonulásáig (1940) vezetett.

Rónait Breuer Albert professzor vezette be a vágóállat- és élelmiszer-ellenőrzés gyakorlatába; megbízta a *Vágóhídi Szemle* szerkesztésével és segítette a Vámos Jenővel közösen írt *Húsvizsgálók könyve* megjelenését. Gulyás Károllyal és Kazár Gyulával írt *A Budapest székesfővárosi közvágóhidak és állatvásárok* című közel 500 oldalas könyvük, a húsvizsgálat fejlődését, történetét foglalja össze.

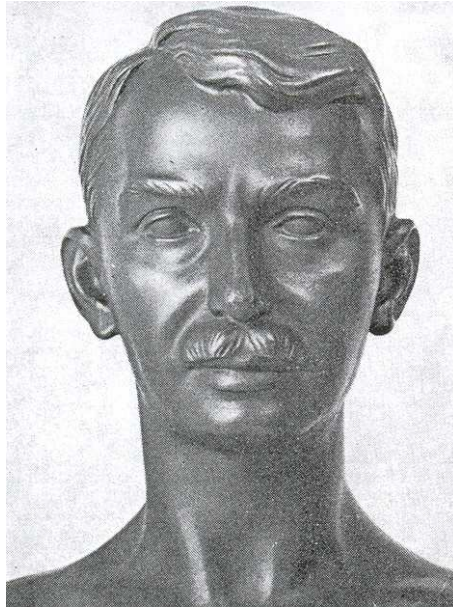
Írói tevékenységét az *Élet és Irodalom* (1979. 50. sz.) és az *Új magyar irodalmi lexikon* is számon tartja a *Beethoven-kesergő és egyebek* című, 1903-ban megjelent elbeszélés-kötetének sikere révén. Publicistája volt *A Hétnék*, a *Pesti Hírlap*nak, a napilappá alakult *Népszavának*. Nagy Lajossal, Bölöni Györggyel egyenrangú novellistaként tartották számon.

Az *Állatorvosi Közügy* című lap szerkesztőjeként a M. kir. Állatorvosi Főiskola 1919. május 5-i tanácsülésén oktatási reformtervezetet terjesztett be, amelyben a tantárgyaknak az új kutatási eredményekkel való bővítését, a gyakorlat igényei szerinti korszerűsítését szorgalmazta. Higiéniai intézet feállítását javasolta, amely a tej, a tejkészítmények, a tojás, a hús, a húskészítmények, a vadak, a szárnyasok, a halak és a héjas állatok higiéniáján kívül az istálló és levegő higiéniájával is foglalkozna. Véleménye szerint patkolástan helyett a lábvégek gondozását, orvoslását kellene tanítani.

Tudományos vizsgálataiban a vágóhidakat óriási boncteremnek, kiváló kutatási terepnek tekintette. 1909-ben egy addig ismeretlen galandféreglárvát talált, amely később a *Sparganum railletii* Rátz nevet kapta. Kotlán kutyákon végzett fertőzési kísérletei a féreg ivarérett alakjának a felismeréséhez vezettek, amit Kotlán *Diphylobothrium railletineum* nevezett el. Rónai a maga készítette preparátumokból kórbonctani múzeumot létesített a lóvágóhídon, ahol Schönberger Armand festőművész paleontológiai rekonstrukciós képei is helyet kaptak. A múzeum 1944. nyarán bombatalálat következtében megsemmisült. 20 éven

át foglalkozott a melanin-anyagcsere korrall kapcsolatos változásaival. A *Constitutio melanotica: A szinehagyó szürke lovak pigmentációs jelenségei és analógiái az állati és emberi pathológiában* című könyve megalapozta tudományos hírnevét.

Családjának több tagjával együtt oltották ki életét a budapesti Liszt Ferenc téren 1945. január 10-én. Méltó temetésére a tömegsíról történt exhumálása után 1946. március 15-én került sor, dízsírhelyre temették. A hajdani lóvágóhídból kialakított Húsipari Múzeumban helyezték el mellszobrát.

Rónai Mihály mellszobra a Húsipari Múzeumban
Cser Károly szobrászművész alkotása

Irodalom

Karasszon Dénes: A magyar állategészségügy nagyjai. Rónai Mihály dr. (1879–1945) születésének 100. évfordulójára. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1980. 35. 12. 803–807

Dr. Fehér György, 2007